

مردمی تابوساز هستیم

۴ اجرای نیاوران با آنکه با اختلاف نیم‌ساعته دو نقش بازی می‌شد اما هر دو متفاوت بودند.

بله اولیه‌ترین نکته برای ما شناخت است که هم از طریق متن و هم از طریق میدانی می‌شود این شناخت را پیدا کرد. دو تا شخصیت در نیاوران بازی کردم. هر دو را می‌شناختم چون خودم نوشته بودم و این خیلی به من کمک می‌کرد. ما خیلی در تئاتر حرف از زندگی کردن و حس کردن می‌زنیم که همه اینها درست است و نفی هم نمی‌کنم ولی می‌خواهم در واقع وضعیتی را ظاهر کنیم. من دارم ظاهر می‌کنم فلان کس هستم. منتها راه رسیدن به این ظاهر کردن همان تکنیک‌هایی است که می‌گویند باید چنین و چنان شود اما اصل خود ظاهر کردن است. بدن، جسم، روح، تربیت حس و خیلی چیزهای دیگر که باید پرورش بیابد ولی بنیادش بر شناخت است و چقدر بهتر است که بتوانیم از این ابزار تکنیکی استفاده کنیم و آن شخصیت را ظاهر کنیم. آن دو پیرمرد، یکی خودم و یکی دیگر پدرم بود. در مورد شخصیت نمایش آبییش هم ریشه‌اش در آقای هالو بود که آن را هم قبلا خودم نوشتم‌ام و او را از نزدیک دیده بودم. البته آقای هالویی که سن‌وسالی را پشت‌سر گذاشته است و زندگی را تجربه کرده و با آقای هالوی فیلم فرق می‌کند. اما در مورد حاج‌موسا قصه‌ها و شخصیت‌های هدایت کمک کرد تا تنوع بازی و زیربوم‌های این شخصیت را پیدا کنم.

۵ نابراین این می‌شود گفت تجربه چندگانه به واسطه مطالعه، دیدن و تجربه زیست بازیگر باعث تنوع در بازیگری می‌شود؟

بله. اینها درست است ولی بنیانش شناخت است و بعد هم باید بازیگر خیلی صادق باشد که بشود نقش را باورپذیر کرد. درست‌است که ما داریم ادا و صدای آدمی را درمی‌آوریم. اما اگر باشد با همه این ابزار و تکنیک‌ها جلو آیین ادا را بگیریم و مخفی‌اش کنیم و نقش را باورپذیر کنیم، توفیقی پیدا کرده‌ایم.

۶ تکنیک چقدر موثر است. ما در اینجا می‌بینیم طبیعت‌گرایی در ارایه نقش حاج‌موسا وجود دارد اما در ارایه نقش هفت‌شب با میهمانی ناخوانده شما دیگر بازی ناآتورل ندارید و بیشتر بازی تان شبیه یک کم‌دین و شب‌هدلک است. تکنیک چقدر در تنوع نقش موثر است؟

حقیقتش را بخواهید خیلی به من می‌گویند که شما تکنیکی هستید اما خودم دنبال این چیزها نیستیم. آنچه من از استانبول‌روسی یاد گرفته‌ام، این است که می‌گوید: همه را بگذارید کنار و به طبیعت خلاقه خودتان رجوع کنید. من همین کار را می‌کنم. از انتظامی هم پرسیده بودند که چه کار می‌کنی؟ گفته بود: نمی‌دانم! و درست گفته بود.

۷ یعنی غریزه؟

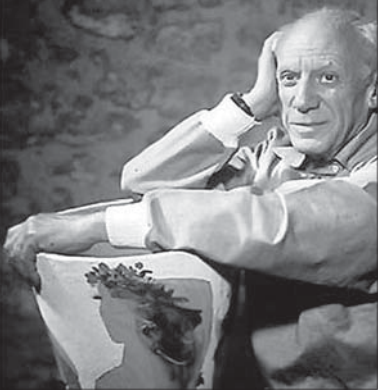
یعنی آن طبیعت که حالا شما اسمش را می‌گذاری غریزه. به هر حال ما می‌خواهیم کاری را انجام دهیم. اگر برای خوردن و دیدن غریزه‌ای هست برای بازی کردن هم همین غریزه بازی هست. غریزه بازی عبارت است از خلاقیت. من واگذار می‌کنم به خلاقیت بازی و دیگر رهاش می‌کنم و دیگر نمی‌دانم تکنیک این چیست. یک‌سری تکنیک‌های بازیگری عجیب و غریب در تئاتر وجود داشت که مرحوم دکتر‌مهدی فروغ که تحصیل‌کرده انگلستان بود سعی می‌کرد رعایت کند، مثلاً می‌گفت ۳۰ درجه‌ای به سمت چپ بپرخید و اما این تکنیک‌ها هیچ‌کدامش کارساز نیست. بهترین شیوه رجوع به طبیعت خلاق است. یعنی باید دید این آدم در آن موقعیت داد می‌زند یا پوش صدایش را پایین می‌آورد. کجا چه کار می‌کند و حالت‌های انتقالی‌اش چطور است. حاجی مدام با پسرش داد و بیداد می‌کند اما یک آن به او نیاز پیدا می‌کند. حاجی می‌خواهد به پسرش که مومن است بگوید با آن خانواده وصلت کند؛ در اینجا چالپوسی پسرش را می‌کند و برای این حالت انتقالی من باید بینم چقدر وقت لازم است. این را واگذار نمی‌کنم به یک تکنیک بلکه رجوع می‌کنم به طبیعتم. این دیگر به تایمینگ حسی من بستگی دارد که این نقاب غضب‌آلود کنار برود و بیایم به سرافش تا از او چیزی را بخواهم.

۸ فکر می‌کنم جغرافیا به نوعی در جنس رفتار و نوع نگرش آدم‌ها تاثیرگذار باشد. شاید دکتر فروغ به‌لحاظ تربیت انگلیسی در تئاتر بتواناد از تکنیک استفاده کند اما انسان شرقی و ایرانی اصلا از آن قاعده‌مندی و منطق و نظم‌پذیری انسان غربی بی‌بهره است و نمی‌تواند تابع تکنیک صرف باشد چراکه انسان شرقی وجودی شهودی و مکاشفه‌گر دارد که بیشتر به قول شما به طبیعتش رجوع می‌کند؟

همه اینها موثر است. دوستی داشتم که از آمریکا آمده بود می‌گفت چرا اینقدر داد می‌زنید. گفتم دو تا دلیل دارد؛ یکی اینکه تالار وحدت سالن باله است و من تئاتر و با میناچار داد می‌زنیم و ولوم صدا بالاست. دوم اینکه ما آدم‌های افرایلی هستنیم و نمی‌توانیم معتدل باشیم و مثل فرنگی‌ها بدهبستان داشته باشیم. نوع درامی ما با آنها متفاوت است. ما برای یک تصادف معمولی دادوبیداد می‌کنیم. عزا و عروسی‌مان همین است. پدر سر بچه‌هایش داد می‌زند. آیین کلاکتر ایرانی ما را به این سمت‌وسو می‌برد. این شهودی که گفתי همین است. ما نمی‌توانیم زندگی حساسیگرانه یک انگلیسی را داشته باشیم. نمی‌توانیم مثل آن اقلم و اوضاع و جغرافیا زندگی کنیم. ما فرق می‌کنیم. ما زندگی حسی داریم و شاید با یک نگاه برافروخته شویم. ما شاید به‌لحاظ زیبایی و فرم اتفاقاتی را وارد تئاتر کرده‌ایم اما هنوز هم خیلی فاصله‌است با اصل آن. چون نوع زندگی ما متفاوت است.

نگارخانه‌های جهان به ایران می‌آیند

تابلو ۸/۲میلیون دلاری «پیکاسو» در راه تهران

سحر آزاد: «نخستین نمایشگاه نگارخانه‌های جهان در ایران» در حالی میزبان گالری‌ها و هنرمندان دیگر کشورها می‌شود که هیچ گالری از ایران در این رویداد حضور ندارد. محمدرضا سعیدی، مدیر بلاغ موزه قصر در نشست خبری «نخستین نمایشگاه نگارخانه‌های جهان در ایران» که صبح امروز، سوم‌تیر در باغ موزه

قصر برگزار شد، از هجمه‌های وارده‌شده به نمایشگاه گفت: «برای برگزاری این کار مورد هجمه قرار گرفتیم. تابلوهایی که در نمایشگاه ارایه شده، اصل هستند و این حرف که می‌گویند اصل آثار ارایه نمی‌شود، صحیح نیست. من دلیل این‌شود که رانمی‌فهمم».

او افزود: «در حوزه عرق به کشورمان چه زمانی باید نگاهمان را عوض کنیم؟ برای خود من باعث افتخار است که جزو یکی از عوامل اصلی در حمایت از این حرکت بودهام. بیاییم دست به دست هم دهیم و دنبال کارهای فاخر و بزرگ برویم. من هنوز از این سخنان آزرده‌خاطرم. تعداد کشورهایی که قصد داشتند در این نمایشگاه شرکت کنند، خیلی بیشتر بود اما به دلیل تبلیغات منفی نیامدند. طی پنج، شش‌ماه گذشته، تبلیغات کشورهای خارجی زیاد بود و دفعه‌ها ترورسیم را مطرح کردند. ما با این نمایشگاه می‌خواستیم شرکت‌کنندگان در نمایشگاه، مبلغان فرهنگ و هنر ما شوند. چرا برخی در داخل کشور دست‌به‌دست دشمنان می‌دهند».

او انتقادهایش را اینگونه ادامه داد: اما تلاش زیادی کردیم تا همین تعداد کشورهای خارجی باقیمانده به نمایشگاه بیایند. حتی برخی از گالری‌های داخلی نمی‌خواستند این نمایشگاه برگزار شود».

از سوی دیگر حامد اصغری، مدیر اجرایی نمایشگاه نیز در پاسخ به حضور خبرنگاران در مورد حضور گالری‌های ایرانی در این رویداد پاسخ داد: «هیچ گالری ایرانی‌ای در این نمایشگاه حضور ندارد. بارها مسایل انحرافی پیش آمد و از سوی این دوستان، برگزاری حراج پیشنهاد شد. تقریبا این رویه را در مورد خیلی از گروه‌های هنری دیگر هم داشتیم».

این در حالی است که لیلی گلستان، مدیر گالری گلستان به‌عنوان یکی از قدیمی‌ترین گالری‌های کشور در مورد حضورنداشتن گالری‌های تهران در این نمایشگاه به «شرق» گفت: «تا شب‌دوشنبه (دوم‌تیر) از برگزاری این نمایشگاه خبر نداشتیم. فقط یکی، دوماه قبل وقتی برای موضوع دیگری با آقای ملاتوروزی (مدیر مرکز هنرهای تجسمی) مشغول صحبت بودم، متوجه برگزاری این اکسیوس شدم و او گفت عده‌ای از خارج به باغ‌موزه قصر می‌آیند تا نمایشگاه برگزار کنند و من هم گفتم مگر خود ما توانایی برگزاری چنین نمایشگاهی نداریم که افرادی

از آن بزرگان و صاحبان نامدار هنرمان در این نمایشگاه حضور داشته باشند».

او افزود: «ما به عنوان یکی از حامیان این نمایشگاه، در این شرایط به برگزاری آن تمهیداتی در نظر گرفته‌ایم».

او همچنین بر این نکته تأکید کرد هدف اصلی این رویداد، نمایش آثار است نه صرفاً فروش آنها و اظهار امیدواری کرد نمایشگاه در سال‌های آینده تداوم داشته باشد.

مدیر اجرایی این نمایشگاه در پاسخ به سوال خبرنگاری درباره نحوه بیمه آثار ابراز کرد: «اما مشکلات

سخنی برای بیمه آثار داشتیم حتی در برخی موارد برای نقل‌وانتقال آنها دچار مشکل شدیم. البته نمی‌توانم توضیحات زیادی در مورد این بخش دهم چون قسمتی

از این کار در فرآیند تحریم ایران قرار داشت و شرکای خارجی اقدام به این کار کردند».

فصلی از جیاگاه والایی برخوردار هستند و مورد احترام همگان قرار می‌گیرند. این وظیفه‌ماست که این جایگاه والا را برای آنها نگهداری کنیم. بسیاری از آثار فاخر هنرمندان در حراج‌های بین‌المللی با قیمت‌های خوبی مورد استقبال قرار گرفته و توانسته‌اند از نظر مادی هم درآمد خوبی کسب کنند. یک ماه قبل ۹۰ تابلو نگارگری هنر معاصر ما در یک هتل تهران به حراج گذاشته شد که در یک شب همه تابلوها به ارزش ۱۳ میلیارد و ۲۵۰میلیون تومان فروخته شد.»جتی با استفاده از نظرات مقام‌معظم‌هبری که هنر را رسانه‌ترین رسانه برای ابلاغ پیام دانستند، گفت: «هنر نیز به ترجمه ندارد و خود با زبان خودش با همه ملت‌ها سخن می‌گوید و هیچ رسانه‌ای نمی‌تواند گوینار از هنر نمایش، موسیقی و هنرهای تجسمی پیام را به مخاطب عرضه کند.» او همچنین از سوی وزارتخانه متبوعش اعلام آمادگی کرد که به جز کارهای حاکمیتی فرهنگ تمام امور را به بخش خصوصی واگذار کنند: «بنا داریم که با واگذاری برگزاری جشنواره‌ها و نمایشگاه‌های مختلف بار اجرایی این امور را سبک کنیم و فقط دنبال تصدی حقوق حاکمیتی در این‌ حوزه باشیم.»موضوع عدالت فرهنگی در کشور موضوع دیگری بود که وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی درباره آن صحبت کرد و گفت: «همه دست‌اندر کاران فرهنگ و هنر باید از امکانات برابر استفاده کنند یا دسترسی برابر به امکانات برای آنان فراهم شود. درست نیست در شهرستانی پنج سالن سینما وجود داشته باشد اما در شهر مجاورش حتی یک سالن سینما هم موجود نباشد. تلاش می‌کنیم هنرمندان شهرستانی بتوانند از امکانات مراکز استان‌ها و پایتخت استفاده کنند»

هنر

«دیلی تلگراف» منتشر کرد

ادعای مفقودشدن تابلو یک میلیون پوندی از سفارت بریتانیا

بهزاد وفاخواه: حمله به سفارت بریتانیا در سال ۱۳۹۰ فقط ابعاد سیاسی نداشت. این حرکت اعتراضی، بنا به ادعای اخیر روزنامه «دیلی تلگراف» لندن، به عالم هنر هم کشیده شد. این روزنامه در گزارشی که ۲۳ژوئن به‌قلم «کریستوفر هوپ» منتشر شده، مدعی مفقودشدن شاهکارهای هنری در سفارت بریتانیا در تهران با ارزش مادی میلیون‌ها پوندی شده است. بنا به ادعای این روزنامه، گنجینه هنری مفقودشده از سفارت بریتانیا در تهران شامل یک نقاشی پرتره ۱۱۲میلیون پوندی از فتحعلیشاه قاجار در قرن نوزدهم است که خود او به سفیر وقت بریتانیا در ایران هدیه داده بود. این نقاشی با ارزش بیش از یک میلیون پوند، تنها یکی از شش اثر هنری‌ای است که آن زمان در سفارت بریتانیا در تهران مفقود شد. بنابر این گزارش، دولت‌انگلیس برای اولین بار فهرست کامل نقاشی‌هایی را که اثری از آنها نیست به همراه ارزش مالی آنها منتشر کرده. تصویر نقاشی گمشده از فتحعلیشاه، کار آقااحمد نقاش مربوط به سال ۱۲۲۸ هجری قمری (۱۸۲۲ میلادی) بوده و با تکنیک رنگ روغن روی بوم اجرا شده، ابعاد این اثر ۱۶۳ در ۱۶۵ سانتی‌متر است. آقا احمد نقاش از نقاشان مطرح دوره قاجاریه و فرزند آقا نجف اصفهانی است. توانایی او در کار با رنگ روغن در دیگر نقاشان قاجار دیده نمی‌شود.
آنطور که دیلی تلگراف گزارش داده، ارزش کامل آثار هنری مفقودشده احتمالا بیشتر از این فهرستی است که فقط شامل نقاشی‌ها خواهد بود؛ فهرستی که سرمایه‌کها با قالیچه‌های از بین‌رفته را در بر نمی‌گیرد. نکته جالب درباره این گزارش آن است که تنها چند روز بعد از اینکه ویلیام هبگ اعلام کرد سفارت بریتانیا در تهران به زودی بازگشایی می‌شود، این اخبار به بیرون درز کرده‌اند. ساختمان سفارت بریتانیا در مرکز تهران میزبان نخستین دیدار تاریخی سران متفقین در جریان کنفرانس تهران برای بررسی نتیجه جنگ جهانی دوم بوده است. حالا این ساختمان بعد از اینکه در نوامبر ۲۰۱۱ مورد هجوم معترضان قرار گرفت، آسیب‌های زیادی دیده؛ اتفاقی که باعث شد بریتانیا روابطش با ایران را به حالت تعلیق دربیآورد. سائر آثار مفقودشده شامل یک نقاشی ۲هزارپوندی

زیر آسمان فیروزهای

مرضیه برومند:

جوانان حاشیه شهر را به نمایش‌ها بیاورید

● شرق: مرضیه برومند، دبیر جشنواره عروسکی در نشست‌ی که با هنرمندانی که کارهایشان در بخش بازخوانی انتخاب شده، داشته پیشنهاد کرده جوانان حاشیه شهر را در نمایش‌هایشان به کار بگیرند و با این شیوه به حل مشکلات اجتماعی کمک کنند. برومند در آغاز به گروه‌هایی که نمایشنامه‌هایشان برای شرکت در جشنواره پذیرفته شده است، تبریک گفت و افزود: دوستان هیأت انتخاب متون، خیلی با دقت و موشکافی متن‌ها را بررسی کردند و هیچ‌گونه دخالت، اعمال نظر یا پارتی‌بازی از طرف ما اعمال نشد. وی با اشاره به اینکه تعداد متون خوب خیلی زیاد بوده است، ادامه داد: ناچار شدیم بیش از ۲۰متن خوب را کنار بگذاریم و در نهایت به ۷۱متن رسیدیم اما تا میان این آثار هم ۵۱ اثر رد می‌شود و در نهایت ۲۰اثر به جشنواره راه پیدا خواهد کرد. او در عین حال تأکید کرد: هیچ اجباری وجود ندارد که حتما ۲۰نمایش در جشنواره اجرا شود چون ملاک مهم ما، کیفیت‌قابل‌قبول نمایش‌هاست.

به این معنا که ترجیح می‌دهیم ۱۰نمایش خیلی خوب در جشنواره اجرا شود تا اینکه ۵نمایش نصفه نیمه که کیفیت لازم را ندارد، به جشنواره راه پیدا‌کند.

برومند از همه گروه‌ها خواست برای آماده‌کردن نمایش‌هایشان به اندازه کافی وقت و انرژی بگذارند تا نتیجه کارشان تمام ویژگی‌های یک اثرثر به معنای واقعی آن را داشته باشد.

او گفته که تمام تلاش‌م را کرده‌ام تا بودجه قابل‌قبولی برای جشنواره بگیرم اما بحالت می‌کنم آن را در جایی هزینه کنم که هدر نشود چرا که معتقدم بیت‌المال را باید پاکستانه هزینه کنیم و نباید ریالی از این بودجه توسط ما هدر شود. جشنواره تئاتر عروسکی ۲۲ تا ۲۹ شهریور در تهران برگزار می‌شود.

۶ مرداد

۸ تیر

Happy Ramadan

ضيافت افطار در رستوران لئون

نیاوران: خیابان دکتر باهنر(نیاوران)

قبل از دوراهی دزاشیب

۲۲۷۲۴۴۰۰

فرشته: فرشته– سام سنتر

۲۲۴۵۳۸۴۱

آبان جنوبی: خیابان کریم خان زند

خیابان آبان جنوبی، نبش چهارراه ورشو

۸۸۹۰۴۶۲۵

www.leon1960.com